

Mit tanít az üres sír?

Mária Magdolna, aki először ment a sírhoz, valami nagyon szokatlant látott, illetve nem látta azt, amit várt. Szeretett Uruk, akit előző este oda helyeztek, ma nem volt ott. Még ez is! Újabb helyzet, amit nem ért. Ennek nem így kellene lennie! Hová lett? Ellopták? Kétségbeesett. Felháborodva futott a barátaihoz. Eszébe sem jutott, hogy más is történhetett. Hogy Jézus jövőbeli teljesedhetnek be éppen most. Hisz annyi mindent mondott az utolsó héten, aminek a felét sem értették. Jézus szenvedéseit, halálát látva meg is voltak rendülve. Érthető, hogy össze voltak zavarodva.

Mi hogyan viselkednénk, ha egy szokatlan, váratlan eseménnyel találánk szembe magunkat? Ha nem az történik, amit előre elképzeltünk, nem várt helyzetbe, eseménybe sodródunk, tudnánk higgadtak, reménykedők maradni? Isten az egyetlen, aki rosszból is tud jót előhozni, aki megígérte, hogy velünk marad minden napon, és az ő békességét adja, nem úgy, ahogy a világ adja. Ahhoz, hogy erre a jézusi ígéretre emlékezzenek, el is fogadják, és e szerint éljenek, a tanítványoknak időre volt szükségük. Mi már nem hivatkozhatunk arra, hogy nem ismerjük ezeket az jézusi ígéreteket.

Édesapám hite mindig példaként állt előttem, és így idősebb koromra magam is megszereztem. Vele együtt mondom, hiszem: Bármilyen, bármilyen történik velünk, Isten tenyerén történik. Ha szokatlan, ha furcsa, ha egyelőre nem értem, akkor azt mondom: Kíváncsian várom, Uram, hogyan vezetsz ki ebből, milyen lehetőség jön, hogy megértsem és továbbléphessek. És előbb-utóbb kiderül, megoldódik, begyógyul, kivezet, új lehetőséget ad.

Mária Magdolna rémült mondanivalója után Péter és János futva ment, hogy meggyőződjenek, igaz-e, amit Mária Magdolna állít. Mi mire vagyunk hajlandók Jézusért? Utána megyünk-e a hírnek, hogy úgy van-e? Esetleg hajlandók vagyunk futni is? Teszünk-e erőfeszítéseket azért, hogy többet tudjunk meg Jézusról? A szülőktől örökölt hit felnőtt korban már nem elég. Saját meggyőződésű, elkötelezett hitre van szükségünk ahhoz, hogy a jézusi értékek szerint járjuk utunkat. Választásainkhoz, döntéseinkhez erre van szükség.

Te meddig mégy el, hogy többet tudj meg Jézusról?

Kálmán Márta, Budapest